

Lördagen den 15 september gick fjärde deltävlingen i Saloocupen. Den gick av stapeln på Åtvidabergs nya skalabana som är inhytt i nya fina lokaler.

Dom hade verkligen fått jobba hårt för att få banan klar till tävlingen. Med mycket möda och svettiga kvällar så hade dom lyckats. En jättefin skalabana stod på plats och var körklar när vi kom upp på fredagseftermiddagen. Många bananer och kurvor var det, men den var ändå väldigt rytmisk. Jag hade visserligen svårt för banorna 7 och 8. Svåra kurvor efter en av bananerna och så såg man inte bilen i den så kallade karusellen. Kanske hade det varit bättre att ha körplatsen till spår 8 längst till höger i stället för till vänster. Nästa gång jag kommer till Åtvid skall jag bara träna på dessa två banor. Lokalen var stor och ljus och det var högt till tak. Här fanns ju mycket kvar att göra, men nu kan dom ju ta allt på en gång. Det kan bli riktigt fint.

Något dom skall vara riktigt stolta över är ju kiosken. Här sliter en massa damer med att se till att vi får smarriga saker att äta. Hur många andra klubbar kan erbjuda följande? Hamburgare, Korv med bröd eller potatismos, Smörgåsar med hemmagjorda köttbullar eller med stekt ägg och falukorv. Det fanns också hembakad sockerkaka och annat gott till kaffet, och en massa olika godis.

Man känner ideligen ett sug att gå och handla något i denna fantastiska kiosk.

Åtvidabergsklubben har även många duktiga ungdomar. Det är inte bara VM-åkarna Palmqvist och Ax. Här finns syskonen Karlsson och Mood m.fl. m.fl. Jag måste även skriva om tävlingsledaren Ulf Karlsson som är en kul prick. Han är inte bara duktig som tävlingsledare, han hittar alltid på lite kul grejer. Denna gång bytte han ibland identitet till Hatti Hyllonen, och när detta skedde var det utlottning på det som hängde i hatthyllan. Varje galge hade ett nummer 1-35 och när Hatti Hyllonen tog till

Orda bad han någon säga ett nummer mellan 1-35 och den som hängt sin jacka på den galgen fick gå till kiosken att hämta ett pris. Det var en uppskattad grej. Lasse P, Robban, Lillen och jag åkte upp i en bil och vi bodde på Åtvidabergs Hotell som är prisvärt med fina rum och underbar mat. Familjen Signal färdades i sin husbil och hade nära till banan då de kunde parkera precis utanför entrén.

Innan kvalet startade på lördagen var det invigning av banan. Utan att veta om det själv var det Bosse Palmqvist som fick äran att hålla ett litet tal och klippa av bandet som var spänt över startlinjen.

Under kvalet lossnade en planka i taket och hängde på trekvart och det kom skräp i kurvan före långa rakan. Fram med dammsugaren och en stege för att fixa till det hela sen var det frid och fröjd igen. Kvalet i Saloon vanns av Guss på 6.007 före Wågman 6.034 och Landrud 6.175. Ingen av dessa var dock snabbast, det var junioren Mikael Palmqvist som drämde till med 5.660. Marcus Andersson fixade 6.335 och Danne Ax 6.349.

Guss fick även TQ i Open 12 och här var han också allra snabbast med 4.987. Tvåa av seniorerna blev Tobias Lestrell med 5.103 och trea Landrud på 5.217.

Mikael Palmqvist var även här den snabbaste junior med 5.067 före Eric Signal 5.659 och Marcus Andersson 5.662.

Varje klass kördes sedan i fem finaler med 5 minuter på varje spår. Då jag inte har några resultat från de olika finalerna får jag hålla mej till vad jag kommer ihåg, och det är inte mycket.

I Saloonklassen var Guss och Tobias Lestrell ganska överlägsna i seniorklassen. Landrud hade mycket trubbel och halkade efter rejält. Av de våra gjorde Kennet ett kanonrace och slutade trea, tätt följd av Ove Halvarsson och Mikael Svensson. Den tuffa fighten stod om sjätteplatsen där tre förare hamnade inom ett varv i följande ordning: Tobbe Wågman, Thomas Schüler och Michel Lorin.

1.	Anders Gustafson	Vimmerby	378.14
2.	Tobias Lestrell	Hjärup	373.13
3.	Kennet Signal	GO-69	352.71

Bland juniorerna var Palmqvist helt överlägsen de övriga, 365.10 var en tredjeplats totalt. Han följdes av två hemmaförare, Danne Ax och Stoffe Karlsson. Vår egen Eric Signal tog fjärdeplatsen i en tuff strid med Marcus Andersson. Carro Karlsson hade ideliga problem med sin bil och fick aldrig visa vilken bra förare hon är. Syskonen Mood knep platserna efter Victor Thorson som blev sexa.

1.	Mikael Palmqvist	Åtvidaberg	365.10
2.	Danne Ax	Åtvidaberg	331.87
3.	Stoffe Karlsson	Åtvidaberg	326.39

Även i Open-12 var Guss oslagbar, han defilerade hem finalen med 22 varv före Landrud som även här hade vissa problem. Om tredjeplatsen var det en strid mellan Esther och Wågman. När krutröken lagt sig var det Esther som var på pokalplats. Vår egen Robban var den som lyckades bäst i denna klass, trots ett mystiskt fel. På tredje spåret började bilen hoppa som en groda, han försökte med att rätta till borsten men det hjälpte inte. Han körde ännu ett varv och plötsligt släppte det och bilen gick som vanligt igen. Han konstaterade efter racet att det var kullagret i endbellen som pajat. Det är tydligen helt onödigt att ha lager där för han märkte i alla fall ingen skillnad på de resterande fem spåren.

1.	Anders Gustafson	Vimmerby	437.26
2.	Michael Landrud	Hjärup	415.42
3.	Esther Lestrell	Hjärup	396.67

Palmqvist var ännu överlägsnare än Guss här i juniorklassen. Han var hela 41 varv före Eric Signal som ändå gjorde ett fantastiskt lopp. Eric var sedan 57 före Carro på tredjeplatsen. Det infann sig ingen spänning direkt. Bakom dessa tre placerade sig Stoffe, Marcus A och Victor Thorsson i nämnd ordning.

1.	Mikael Palmqvist	Åtvidaberg	423.69
2.	Eric Signal	GO-69	382.27
3.	Carro Karlsson	Åtvidaberg	325.22

Så var första tävlingen på Åtvids nya skalabana till ända och alla verkade vara mycket nöjda. Vi ser redan fram emot att komma tillbaka.

Nu blir det VM nästa gång med den största trupp Sverige har haft sedan vi tävlade på hemmaplan. Nu ska vi ta dom!

Till sist några vitsar:

Va har dom för skyddskläder på Preem?
De måste la va raff-set.

Du har la hört va rondeller kallas nu för tiden?

Nä.

Hundringar!

Har ni rondellhundar där du bor?

Nä, men vi har vägrenar!

